

Del sector

Bigues

PARLANT DE DROGUES

Des de fa molt de temps es ve dient que són molt perjudicials, de si les autoritats governatives persegueixen rigorosament el tràfic de les mateixes, etc., etc., i cada vegada s'en va incrementant l'ús.

Crec seria saludable que fossin de venda lliure en tots els llocs de venda, amb la particularitat que en els envoltoris es marqués aquell senyal de perill: que es posa a cada pal elèctric d'alta tensió i en els insecticides sobrecarregats.

Estic segur que se'n consumirien menys, i que els «carcamals» que amb tots els coneixements (?) en comprassin les pagarien més barat i no tindria de dolbre a ningú que se les prenguessin a bastament. Així es logria eliminar-los de la societat. Quina falta hi farien?

Avui ja no compta aquest refrany que cal tenir coneixement per als qui no en tenen.

Ara ja tots neixen savis i se'ls dóna la raó.

Fixeu-vos en aquestes mares que es deixen portar pels seus fills des dels primers dies: —Fill meu, pren això, és bo? «Bruuu... Bruuu... Braaa... Braaa... Braaa», respon el petit, que sembla vol dir que no. —Doncs mira... aquí tens això altre... «Braaa... Bruuu...», amb el que vol venir a dir el mateix. Per fi la mare, que estima com una «loca», dóna al seu filllet el «bo-bó» preferit.

Aquella pobra dona i pitjor mare, observa que seu ninet no es fa, i en pensar-lo nota que perd pes. Llavors corre a l'especialista de bata blanca, el qual no fa altra cosa que receptar unes vitamines... uns reconstituents que tot ve a ser el mateix. La criatura està desnodrida, no en té prou de prendre l'aminadures... la droga... I la pobra mare, única responsable, sua d'angoixa quan té d'aguantar la desesperació d'aquell infant en clavar-li les «banderilles» per tal de retornar-li el color a les orelles...

No som res en aquest món...

Perdonin aquests renecs. Gràcies.

M. Mas

Cartes al Director

Sr. Director de la Revista "Ronsana"

El dia 10 d'aquest mes vàrem tenir la desgràcia que part de la nostra finca estigués afectada per un voraç incendi.

De no haver estat per la col·laboració prestada per tots els veïns i altres persones que en aquell moment passaven prop de casa nostra, avui de la finca no en quedaria res.

L'enviar-li aquesta carta, pregant-li vulgui publicar-la en la Revista "Ronsana", és per a donar les gràcies a tots els que ens varen ajudar en aquell moment. A uns els coneixem personalment; a altres no tenim aquesta satisfacció, però tots ells contribuïren a donar testimoni de l'autèntica esperança, de la que tan mancada està la nostra civilització.

Mercès a tothom.

Isidre Inès

Josep M.ª Arboix

Sr. Director de la revista "Ronsana"

Molt distingit senyor:

La Sra. Margarida Brustenga ja tingut la gentilesa de facilitar-me 2 exemplars de la Revista de sa digna direcció, i em plau molt felicitar a V. i a tots els col·laboradors per l'encert i la perfecció dels seus escrits.

Com que aquest any en faig 80, dispensi el meu desig de commemorar-los veient l'adjunta poesia impresa en aquesta Revista tan ben feta.

Li prego doncs me l'envii si té la bondat de publicar-la, lloant aquest formós i estimat poble de la meua joventut.

Altrament, m'agradaria (si hi soc a temps) assistir a l'entrega de premis del "Concurs Literari" que anuncia; així com entrar en contacte

amb els joves (nèts dels meus alumnes) que tant desitgen un local per a la joventut en la "Plana jove".

Sobretot li agrairia notifiqués a la Junta de la "Asociación de Cabezas de Familia" que em poso a la seva disposició per a donar alguna de les "Conferències" que amb tant encert han organitzat; si en donen un altre cicle o volen que recordi els temps en que jo n'organitzava amb tant d'èxit a l'Escola de la Sagrera, llavors única.

Donant-li grans mercès a l'avanzada, resta de vostè molt atent s.s.q.e.s.m.

Francesc de Riart Mitjavila

SANTA EULÀLIA DE RONSANA

Aquest gentil poblet que arreu s'escampa,
i en rieral i serres té solius
que es tornen caserius,
manté pel bosc veneració sagrada.

* * *

De Sant Miquel del Fai les goges belles
seguint l'encís de l'aigua s'acostaren,
del lloc s'enamoraren,
i omplen aquests indrets de meravelles.

* * *

L'altíssim pi, la millenària alzina,
el vern tremoladís i el corbat roure,
en el bon temps i en ploure
de cordes fan de gegantesca lira.

* * *

Mai heu sentit, cregueu-me, tals cantúries,
en l'aroma embriagats de flors i mates,
que enjoien vostres passes,
com el joliu ressò d'eixes boscúries.

* * *

La «Font d'Abril» hi canta tremolosa,
d'acàcies ben florides envoltada,
del sol tota amagada,
dels rossinyols amiga i de la molssa.

FRANCESC DE RIART

Mestre de Sta. Eulàlia de Ronsana des de l'any 1923 al 1933.

LUIS YELAMOS

JARDINERO

Calle Virgen de los Remedios
Casa Yelamos
Teléfono 312

SANTA EULALIA DE RONSANA

Dirección e información: CASELLAS

Tel. 870 06 89

GRANOLLERS